నీవే నేను

"నేనెక్కడున్నాను?" అన్నాడు రాజు ఓ గంట పోయాక, నరసు ఇంట్లో కళ్ళు తెరచి.

అరగంట క్రితమే అతనికి తెలివి వచ్చింది. కాని అప్పుడు టాక్సీలో నరసు భుజాని కానుకుని కూర్చున్నాడు. టాక్సీ వేగంగా పోతోంది. అలాంటప్పుడు 'ఎక్కడున్నాను' డైలాగు అనటం బాగుండదు.

ఇంతవరకు సినిమాల చరిత్రలో ఎవరూ అలా అనలేదు. జవాబుమాత్రం ఎలా చెబుతారు గనక. అందుకని మళ్ళీ కళ్ళు మూసుకుని ఊరుకున్నాడు.

కారుదిగి, చాపమీద ఏదో ఒక చూరుకింద పడుకున్నాననుకున్నాక ఆ ప్రశ్న వేశాడు.

"యింటో....మాయింటోనండి...." అంది నరసు మెల్లిగా.

ఇల్లు అనగా నేమి? అన్నట్టు చుట్టూ పరకాయించి చూశాడు రాజు తల కదపకుండానే. తల అసలు కదిలేలా లేదు. దిమ్మెత్తిపోయి, అసలు లేనట్టు వుంది.

నరసు, అతనివైపు దీనంగా చూస్తోంది. దారేపోయే ఈ కుర్రాడు తన మూలానే ఇన్ని దెబ్బలు తిన్నాడు గదా అని బాధపట్టుకుంది ఆమెకు. క్షమించమన్నట్టు చూసింది. ఒక్కక్షణం ఆగి, 'నాపేరు లక్షిన్నరసు అంది' అదే క్షమాపణ అనిపించేలా. రాజుకి ఆ రెండు మాటలలోనే 'నన్ను క్షమించండి రాజ్' అన్న భావం కనబడి పోయింది.

"ఫరవాలేదు...." అన్నాడు.

అతనికి పేరు నచ్చింది కామోసు అనుకుంది నరసు. ఆమె చెంపలలో కెంపులు వెలిగి తళుక్కుమని జారిపోయాయి సిగ్గుపడి. చెంపకి చారెడున్న ఆమె నల్లటి కళ్లు వాలిపోయి వాటిని వెతకబోయాయి. జారి, పాలిపోయిన ఆ కెంపులు తమ చాయనే ఉన్న పెదిమల చాయలకువెళ్ళి కొనలలో నించి తొంగి చూడబోయాయి.

'తప్పు' అంది సూటిగా ఉన్న ముక్కు.

తెల్లటి మునిపంట ఆమె ఆ పెదిమనదిమిపట్టి, పెంకె కెంపుల జతను అందులో పెట్టింది. రాజు సదరు కార్యక్రమాన్ని కలర్‌వై టెక్ని కలర్‌లో చూసి ముగ్ధుడైపోయాడు.

అమ్మాయిల చిరునవ్వులకు అర్థాలు తీసుకు సంతోషించడం అతనికి బాగా అలవాటులేదు. చేతకాదు.

కాని, 'బాగుంది' అనుకున్నాడు టూకీగా.

'నాపేరు రాజు' అన్నాడు ముక్తసరిగా.

'నాపేరు నరసు. మీదేవూరు?" అంది నరసు సిగ్గుపడుతూ. రాజు చెప్పాడు.

"ఇక్కడే ఉంటున్నారా?"

'మరే'

'ఏం చేస్తున్నారు?'

'హీరో'

'హీరో?'

'మరే. హీరో రోలు'

'ఎందులో?'

రాజు తికమక పడ్డాడు. ఎందులో అంటే ఎవరు మటుకు చెప్ప గలరు? తనువచ్చి ఇరవైనాలుగ్గంటలన్నా కాందే.

'ఇంకా తెలీదు. ఇవాళే వచ్చాను' అన్నాడు.

నరసుకి తెలిసిపోయింది. నవ్వింది. 'చిట్టితండ్రీ అదా కథా?' అనుకుని.

శుభమా అని ఊళ్ళోదిగిన రోజునే తనమూలాన తన్నులుతిన్న ఈ కుర్రాడిని చూస్తే నరసుకి ఎక్కడలేని అభిమానం పుట్టుకొచ్చింది.

"ఎక్కడ బస? .... డబ్బు తెచ్చుకున్నారా?...." అంది.

'ట్వెంటీ' అన్నాడు రాజు గంభీరంగా కటకటాల లోంచి చూస్తూ.

'అయ్యబాబోయ్! ఇరవై వేలే!!! జాగర్త బాబా' అంది నరసు ఎగిరి గంతేసి.

'నో .... నో .... నో!' అన్నాడు రాజు కొంచెం ఠీవిగానే.

"ఓ .... వందలా!" అంది నరసు కొంత స్తిమితపడి. "అయినా జాగర్తగా ఉండాలి. రెండువేలన్నమాట"

రాజుకి కోపం వచ్చింది. "కొంచెంకూడా గంభీరంగా ఉండలేదీ పిల్ల. అన్నీ తెలుగులో చెప్పెయ్యాలంటుందెలా" అనుకున్నాడు. అబద్ధం చెప్పడం ఇష్టంలేదు.

'వందలు కాదు....పదులుకూడా కాదు....ఒకట్లు. అంతే అన్నాడు' కొంచెం చిరాగ్గా.

'ఓ ....' అంది నరసు నవ్వాపుకుంటూ.

'అవీ లేవు, ఫీజు కట్టేశాను' అన్నాడు రాజు ఇంకా కోపం తెచ్చుకుని.

'ఫీ .... జు! .... ఏంఫీజు? ఎవరికి కట్టేశావ్....' అంది తుళ్లిపడి.

'ఉందిలే .... హీరో ఛాన్సుకి .... ఆయన రమ్మన్నాడు.... నేను వెళ్ళాలి' అన్నాడు రాజు.

'ఎక్కడికి కెళ్లేది....కాసేపు నిదరోయి....ఇంత తినెల్లచ్చు. కళ్లు తిరిగి పడితే ఏటి దిక్కు....?' అంది కాస్త భయపెడుతూ; అతను వెళ్తాడని భయపడుతూ.

"మరి వెళ్ళక పోతే ఎలా .... హీరో రోలు ఊరికినే వస్తుందా?' అన్నాడు రాజు.

"నీ కెట్టావ స్తదయ్యా....ఎవడిస్తాడంట. నీ కెవరు తెల్సు?"

"ఇంకా ఎవరూ తెలీదనుకో .... ఎంతసేపేం తెలీడం. నేనందరికీ ఉత్తరాలు రాశానుగా వస్తున్నానని?" అన్నాడు రాజు ధీమాగా.

'నీ బొందలే....' అని నాలిక్కొరచుకుంది నరసు. జాలేసింది. తొలిరోజుల్లో తను అనుకున్నట్టే ఆశపడ్డట్టే, ఉందికథ. తనతో తీసికెళ్ళి వేషాలిప్పిస్తే మంచిదేమొ ...రెండ్రోలు కో సారేనా తిండి దొరుకుతుంది అనుకొంది. ఇలాంటి వాడికి సాయం చేస్తేనే నయం. చూట్టానికి బాగున్నాడు. మంచివాడిలా, బుద్ధిమంతుడిలా ఉన్నాడు. లేపోతే ఎవ డన్నా వరసగా ఇన్నిసార్లు నిజం చెప్తాడా?....

'ఏమిటి ఆలోచిస్తున్నావ్' అన్నాడు రాజు లేచి కూర్చుని.

'నీ గురించే .... నాకు నాలుగైదు కంపెనీలవోళ్ళు తెలుసు. నాయెంటరా....ఏసాలిప్పిస్తా....రెండోమూడో ఇత్తారు. కమీసను తెగ్గోసు కున్నా కూడు గడుస్తదిలే. ఆనక అదిట్టం ఉంటే నివ్వే పెద్దోడివౌతావు ఎవుడుసూశాడు' అంది నరసు.

'ఛీఛీ....చివరికి ఎక్ట్రావేషా లెయ్యమంటావా? ఎవరనుకున్నావు నేను....ఆరు డ్రామాల్లో హీరోవేశాను .... ప్రాణం పోయినాసరే హీరో రోలుకి తక్కువ ఏదీ పుచ్చుకోను' అన్నాడు రాజు కొంచెం కోపంగా.

నరసు నవ్వాపుకుంది. 'పోన్లే అలాగే ఈరో రోలే ఏద్దుగాని .... ముంగల చిన్న చిన్న సీనుల్లో యాసం ఎయ్యాలి.... నేనో, మా సుబ్బులో, ఊర్మిలో ఎవరో నీ పక్కని ఈరోయినుంటారు' అంది.

రాజు గంభీరంగా తల తాటించాడు. నరసుమీద జాలేసింది. ఏమనడానికీ తోచలేదు.

'పెర్రిబాగుల పిల్లా' అన్నాడు ఆలోచించి. "అమాయకురాలా. కఠినంగా మాట్లాడానని బాధపడద్దు. నేను నీతోటి గాని, నీ సుబ్బులుతోటి గాని, ఆఖరికి అదెవరూ ఆయూర్మిళ తోటిగాని నటించను .... నీ యాశ నిరాశ చేయుచున్నందుకు క్షమించు లక్షిన్నరసూ" అన్నాడు.

"కొత్తలో నాయంటోళ్ళతో కాపోతే, అంజలీదేవికి ఈరో ఏత్తావేమిటి!"

"యస్.... ఇఫ్ నాట్ సావిత్రి.... ఆర్ జానకి" అన్నాడు రాజు.

"ఆర్. జానకి అని ఎవరూ లేదు. సావుకారు జానకి వుంది" అంది నరసు.

'నీ కింగ్లీషు అస్సలు రాదన్నమాట' అన్నాడు రాజు.

'మద్దిన ఇంగిలీసు గొడవెందుకు'.... అంది నరసు చిరాగ్గా.

'అయామ్ సారీ'

'మళ్లీ అదేకూతా .... ఇక్కడెవ్వరికీ బయ్యం లేదు. యాసం ఎయికపోతే మానెయ్యి నాకేం మద్దిని!'

'అదికాదు నరసూ .... నేను హీరో వెయ్యాలని వచ్చాను. ఫిఫ్టీన్ రుపీస్ ప్రొడ్యూసరు బ్రదరిల్లాకి ఫీజుకూడా ఇచ్చానా, ఆ కారెక్టరు వదిలేస్తే ఎలా చెప్పు....అందులో మరి ఏ సావిత్రో ఎవరో వుంటారా .... అంతే కాని....నువ్వు నచ్చలేదని కాదు....అమాట కొస్తే నువ్వు ఏంజల్‌లా ఉన్నావు. నీఅంత మంచిపిల్లని ఎక్కడా చూళ్లేదు" అన్నాడు.

నరసు కోపం ఇట్టే కరిగి పోయింది. "పోన్లేరాజా....అదే పోయె. ఈరో వేసాలే ఏద్దుగానిలే....అవి దొరక్కపోతే, ఆనక చిన్నేసాలెయ్యి.

నే నిప్పిస్తాను. ఎయ్యో ఒకటి దొరికేదాకా మాతోపాటే గంజో అంబలో తాగతా ఉండు. డబ్బులు కూడా లేనట్టున్నాయి." అంది.

అతికష్టం మీద సరేనన్నాడు రాజు.

అమ్మయ్య అంది నరసు. రాత్రి భోజనాలై, పడుకున్నాక, కమ్మటికల అల్లుకు చూడబోతూ ఉండగా పక్కగదిలోంచి లీలగా రెండు డైలాగులు వినిపించాయి రాజుకి.

"నీకేం ఒళ్ళు పై తెలుత్తున్నట్టు లేదే. ఈయెదవెవడు-ఈణ్ణెందుకు తెచ్చినట్టు. పొద్దున్నే లేసిపొమ్మను" అంటోంది నరసు తల్లి.

'అమ్మోవ్ .... ఇట్టం వుంటే ఉండు లేపోతే ఎల్లుగాని, నామాట కాదనమోక. నాఅన్న మొగోడు లేపోతే, ఈడ పరువుగా బతకలేం. నాకు పరువుకావాల. ఈయబ్బాయి మంచోడు. చెప్పినట్టింటాడు .... మంచేనా సెడేనా అతన్ని నమ్ముకుని ఆ నీడని బతకదల్చుకున్నా. యెపవేశాలేయక .... ఇపుడే సెపుతున్నా ఆయన ఈయింటి కల్లుడు. అదంతే. ఎల్లుండే, మంచిమాట చేసుకుని, నాలుగు డబ్బులు చూసుకుని తిరపతెల్తున్నా....ఏ మారాజు నడిగినా ఇత్తాడు పదిరూపాయలు. ఇట్ట ముంటే వచ్చి దీవించు—అంతే ఒకటే మాట, అడ్డమైన వెధవల్నీ నమ్మి గడ్డితింటం నాకిట్టంలేదు. ఈ బుల్లోడు ఇంక మనోడు ఆడు మన్నీ మనం ఆణ్ణీ నమ్ముకుని పడుండాల్సిందే. అంతే ఒకటే మాట. ఇకనుంచి ఇట్టం వచ్చిన కూతలు కుయమోక. ఆడే నేను నేనే ఆడు అనుకో అంతే ఒకటే మాట...."

రాజుకి సంగతేమిటో తెలీటం లేదు. తన గురించే వాదించు కుంటున్నా రనిపించింది. ఏమిటో ఎందుకో అనుకున్నాడు. అసలీ నరుసెవరు; తనెవరు అనుకున్నాడు. నరసు మంచిపిల్ల అనుకున్నాడు. బావుంది అనుకున్నాడు. 'చాలా' అంది మనసు. మరే అన్నాడు....రాజు. పెళ్లాడరాదూ? అంది మనసు. ఛీపో నువ్వు మరీ బడాయి అన్నాడు రాజు.

ఏడిశావు నీకిష్టమేలే అంది మనసు. ఏం లేదులే నేను హీరో వెయ్యాలి ....అయితేనేం పెద్ద పెద్ద సినిమా వాళ్ళందరూ సుబ్బరంగా పెళ్ళాడి కాపరాలు చెయ్యటం లేదూ? అంది మనసు. ఔననుకో అన్నాడు రాజు. అనుకో ఏమిటి నీతలకాయ. పెళ్ళాడితే అదృష్టం కలిసొస్తుంది కూడా. నలుగురూ గౌరవిస్తారు అంది మనసు. పాయింటే అన్నాడు రాజు.

అంతలో పక్కగదిలోంచి ఏడుపులాంటి ఎక్కిళ్ళు వినబడ్డాయి. మొగుణ్ణికొట్టి మొగసాలెక్కినట్టు నన్ను తిట్టి పైగా ఏడుపెందుకు? అంటోంది ముసలికంఠం.

'కాదు....ఏడుపుకాదు' అంటోంది నరసు.

'చూడు ఏడుస్తోంది' అంది రాజు మనసు.

'ఎందుకో తెలుసులే .... ఊరుకోబెడతా చూడు' అంటూ లేచాడు రాజు. లేచి గదిగుమ్మంలోకెళ్ళాడు.

వసారాలో స్తంభానికి చేరబడి ఉన్న నరసు దేదీప్యమానంగా వెలిగిపోతూంది. ఆ వెలుగులో మసిబారిన హరికెన్ లాంతరూ మాసిపోయిన ముసలమ్మా మసగ్గా కనబడ్డారు.

రాజుని ఆదరించి, అన్నంపెట్టిన నరసు మధురమైన పరిమళాలు గుబాళిస్తోంది. ఆమె సిగలో మల్లెచెండు పరిమళాలు అందులో కలిసి, ఆ ప్రజ్ఞ సొంతానికి జమకట్టుకోబోతున్నాయి.

గుమ్మంలో నిలిచిన రాజు, గొంతు సరిచేసుకున్నాడు మెల్లిగా. నరసు గబుక్కున తలయెత్తి చూసింది రాజువంక. ఆమె నుదుట ఎర్రటి బొట్టు కెంపులా వెలిగింది. మాకన్నానా అన్నాయి ఆక్షణాన ఆమె చెంపల్లో వెలిగిన కెంపులు.

రాజు సాహసించి, తెగించి త్యాగం చేశాడు:

'ఏడవకు నరసూ ఏడవకు....ఇందాక ఊరికినే అలా అన్నాను.... నీతో నిజంగానే హీరోవేషం వేస్తాలే....ఏడవకు' అన్నాడు లాలనగా.

'అబ్బే ఏడవటంలేదు' అంది నరసు రుద్ధ కంఠంతో. 'ఒద్దు ఏడవకు' అన్నాడు రాజు కూడా రుద్ధ కంఠంతోనే.

తొమ్మిదింటికి తెల్లవారింది. రాజులేచి చేతిలో 'శ్రీరాజ్' చుట్టుకుని కళ్ళు కద్దుకున్నాడు. వంటింట్లో నరసు కనబడింది. చాలా అందంగా ఉంది. నీలిరంగు చీర కట్టుకుంది. దానికో చాయ తక్కువచేసి ఆదేరంగు రవిక తొడుక్కుంది. చీరెమీద జరీపోగులు సినీమాపాటలలో భావంలా, అస్తినాస్తి సందేహం కలిగిస్తూ మెరుస్తున్నాయి.

అప్రయత్నంగా తన అవతారాన్ని చూచుకున్నాడు రాజు. ప్రేమ ఘట్టంలో డ్యూయెట్ లాగ, దాని తరువాత డైలాగులాగ మాసి మట్టి గొట్టిన తన లాగూ చొక్కా చూస్తే తనకే చిరాకేసింది.

నరసు చూడకుండా అమాంతం మాయమై పోదామని ముచ్చట పడ్డాడు గాని జరిగింది కాదు. ఈలోగా నరసు చూడనే చూసింది. ప్రేమతో నవ్వింది. 'ముగం కడుక్కు స్నానం చేసిరా, కాఫీ తాగుదుగాని' అంది.

రాజు సిగ్గుపడి ముడుచుకు పోయాడు. స్నానం గీనం కానిచ్చి, తలా గిలా దువ్వుకున్నా, మాసిన గడ్డం, బట్టలు మూలాన రోజూలా రాజు ప్రకాశించలేక పోయాడు.

కాఫీ తాగగానే సిగరెట్టు పెట్టి పట్టుకొచ్చి ఇచ్చింది నరసు.

ఈ అభిమానం, ఆదరణ, మర్యాద చూడగా రాజుకి మతిపోయింది. అణువణువూ కృతజ్ఞతతో నిండిపోయింది. ఏంచేస్తే తన కృతజ్ఞత తెలుస్తుందో బోధపడలేదు. నుదురు మీద ముంగురులు తిరుగుతున్నా బాగుండును; వాటిని సవరించి కొంత రుణం తీర్చుకోవచ్చు. తిలకం కాస్త వంకరగా ఉన్నా బాగుండును. దిద్ది కొంత ఋణం తీర్చుకోవచ్చును.

లిప్‌స్టిక్ చెరిగినా, పౌడరు ఓచోట పేరుకున్నట్టున్నా బాగుండును. సర్ద వచ్చును. పాదాలు బోసిగా ఉన్నట్టనిపించినా బాగుండు పారాణి తీర్చి అలంకరించవచ్చు. పట్టాలున్న మూలాన వాటికా అవకాశం లేకపోయింది.

అయితే ఇలా దారుణంగా ఇంత కృతజ్ఞతా అజ్ఞాతంగా ఉండిపోయి వృధా కావలసిందేనా? దేవుడు లేడా? ఉంటే ఈ స్థితిని గమనించడా?

ఉన్నాడు. అందుకనే నరసు సిగముడిలో తురుముకున్న మూడు పూలలో నడిమధ్య నున్నది, పట్టు తప్పి, వాలి, రాలిపోయే ప్రమాదకర పరిస్థితిలో పడి, 'వాలిపోలితి నోయి పోలి రాలెదనోయి' అని సోలో పాడింది.

భయపడకుము అంటూ రాజు ఆ పుష్పానికి అభయమిచ్చి, అదుకుని, దాన్ని సిగలో సరిగా అమర్చాడు— 'అరె. ఈ పువ్వు రాలి పోయేలా ఉంది' అని జనాంతికంగా ప్రకటించి.

నరసు నవ్వింది.

తరించినట్లనిపించింది రాజు ప్రాణానికి. ఇంక టపాకట్టేసి పొరుగులోకం వెళ్ళిపోయినా ఫరవా లేదనిపించింది. అయితే అపుడే లాంగు జర్నీ ఎందుకులే అని నవ్వుకున్నాడు.

"అలా వెళ్ళొస్తా!" అన్నాడు లేచి నిలబడి.

'యాడకెల్లేది. ఈ పూట నాకు సూటింగు నేదు. మద్దినాల నాతో సూడియోకి ఒద్దుగాని" అంది నరసు.

"అదికాదు నిన్న పేపరాఫీసులో పెట్టే, సంచీ పెట్టొచ్చాను. అందులో గుడ్డలున్నాయి. తెచ్చుకుంటాను. ఇవి మరీ మాసి పోయాయి" అన్నాడు రాజు.

'సర్లే తొందరగా వచ్చేయ్' అంది నరసు.

"వెళ్ళొస్తాను సీతా." అన్నాడు రాజు వినయంగా.

"ఒహోహో. బలేవోడి లాగున్నావే. ఆగాగు!" అంది నరసు పకపక నవ్వుతూ.

లేచి, ఓ చిన్న కాగితం, పెన్సిలు ముక్క తీసి రాజు కిచ్చింది.

'రాయి! నా పేర్రాయి అందులో నర్సు. యం. లక్షిన్నర్సు .... యడ్రస్——" అంటూ చెప్పింది.

'అయామ్ సారీ .... సీత అనుకున్నా' అన్నాడు రాజు.

'నయ్యంగదా ముంగలే సెప్పావు యీ మాట. ఆనక తిరిగొచ్చి సీత ఇక్లేడ అంటే, ఈడ ఎవరూ సెప్పేవోళ్ళు గాదు మల్లా ఇంకెక్కడకో బోయి మెత్తగా తన్నుల్దిందువు' అంది నరసు పకపక నవ్వి ఆ చీటీ రాజుజేబులో పెడుతూ.